

**MỘT MÓN QUÀ CỦA
POTTERMORE**

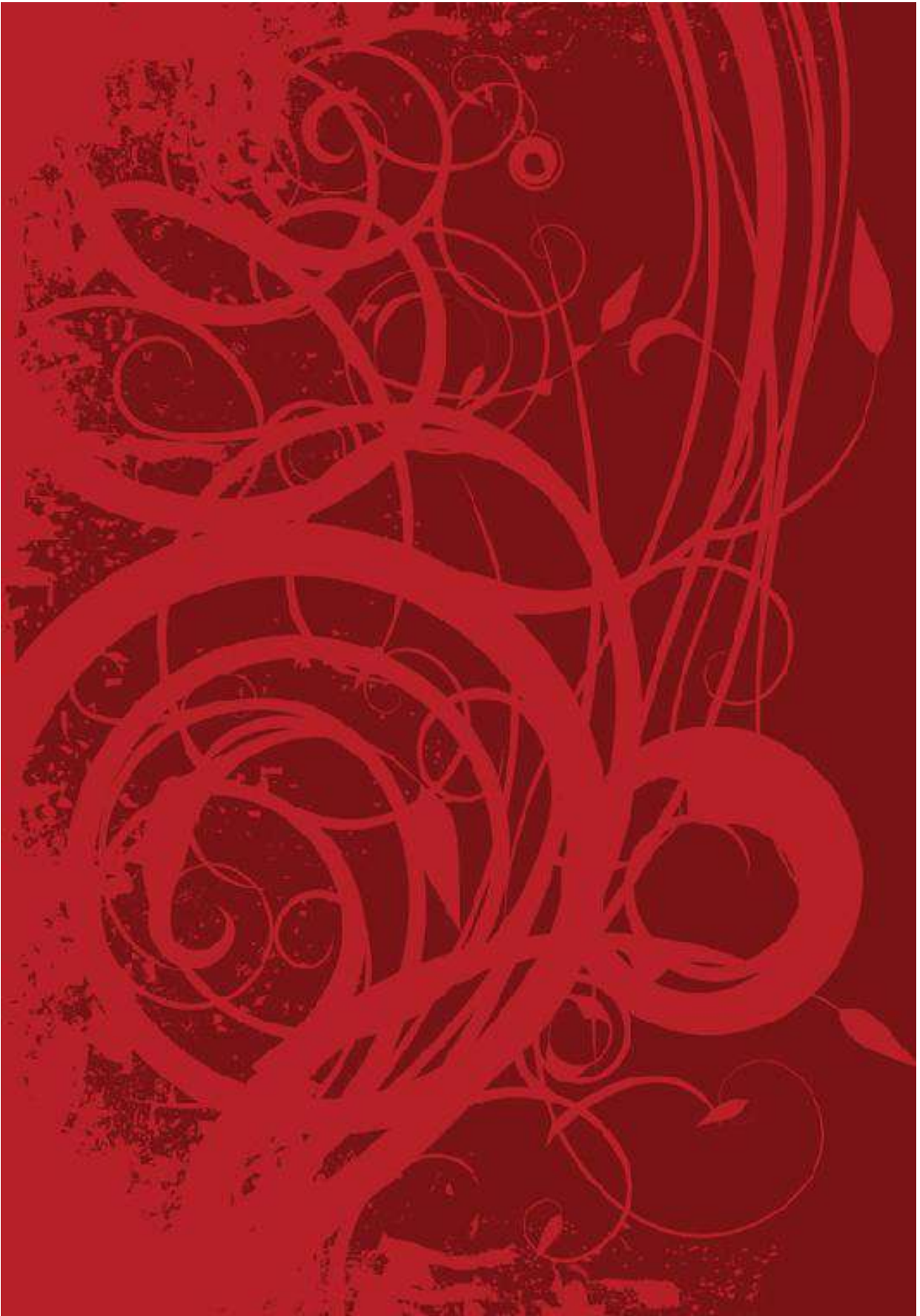
HOGWARTS

**MỘT HƯỚNG
DẪN KHÔNG
ĐẦY ĐỦ
&
KHÔNG ĐÁNG
TIN CẬY**

J.K. ROWLING

HỌC VIỆN PHÁP THUẬT VÀ MA THUẬT VIỆT NAM
HOGWARTS VÀ LÊ HƯƠNG GIANG đồng biên dịch

jamesgoodwizard.wordpress.com biên dịch đồng góp
LÊ HƯƠNG GIANG thiết kế và biên dịch khác

**MỘT MÓN QUÀ CỦA
POTTERMORE
MỘT MÓN QUÀ CỦA
POTTERMORE
J.K. ROWLING
J.K. ROWLING**

**HỌC VIỆN PHÁP THUẬT VÀ MA THUẬT VIỆT NAM HOGWARTS VÀ LÊ HƯƠNG
GIANG đồng biên dịch**

jamesgoodwizard.wordpress.com biên dịch đóng góp

LÊ HƯƠNG GIANG thiết kế và biên dịch khác

**HỌC VIỆN PHÁP THUẬT VÀ MA THUẬT VIỆT NAM HOGWARTS VÀ LÊ HƯƠNG
GIANG đồng biên dịch**

jamesgoodwizard.wordpress.com biên dịch đóng góp

LÊ HƯƠNG GIANG thiết kế và biên dịch khác

HOGWARTS

**MỘT HƯỚNG DẪN KHÔNG
ĐẦY ĐỦ**

&

KHÔNG ĐÁNG TIN CẬY

HOGWARTS

MỘT HƯỚNG DẪN KHÔNG

ĐẦY ĐỦ

&

KHÔNG ĐÁNG TIN CẬY

**HỌC VIỆN PHÁP THUẬT VÀ MA THUẬT VIỆT NAM HOGWARTS VÀ LÊ HƯƠNG
GIANG đồng biên dịch**

jamesgoodwizard.wordpress.com biên dịch đóng góp

LÊ HƯƠNG GIANG thiết kế và biên dịch khác

**HỌC VIỆN PHÁP THUẬT VÀ MA THUẬT VIỆT NAM HOGWARTS VÀ LÊ HƯƠNG
GIANG đồng biên dịch**

jamesgoodwizard.wordpress.com biên dịch đóng góp

LÊ HƯƠNG GIANG thiết kế và biên dịch khác

J.K. ROWLING

J.K. ROWLING

HOGWARTS

**MỘT HƯỚNG DẪN KHÔNG
ĐẦY ĐỦ**

&

**KHÔNG ĐÁNG TIN CẬY
HOGWARTS**

**MỘT HƯỚNG DẪN KHÔNG
ĐẦY ĐỦ**

&

KHÔNG ĐÁNG TIN CẬY

MỘT MÓN QUÀ CỦA

POTTERMORE

MỘT MÓN QUÀ CỦA

POTTERMORE

Pottermore™

from J.K. Rowling

Trung tâm kỹ thuật số của

Thế giới Pháp thuật

www.pottermore.com

MỤC LỤC

CHƯƠNG MỘT: HÀNH TRÌNH ĐẾN HOGWARTS

NHÀ GA NGÃ TƯ VUA

SÂN GA CHÍN-BA-PHẦN-TU'

TÀU TỐC HÀNH HOGWARTS

CHƯƠNG HAI: NÓN PHÂN LOẠI

CHIẾC NÓN PHÂN LOẠI

HIỆN TƯỢNG NÓN-BẮT-ĐỘNG (HATSTALL)

CHƯƠNG BA: LÂU ĐÀI VÀ NHỮNG KHU VỰC

PHÒNG SINH HOẠT CHUNG NHÀ HUFFLEPUFF

BẢN ĐỒ ĐẠO TẶC

HỒ ĐEN / HỒ LỚN

CHƯƠNG BỐN: NHỮNG MÔN HỌC Ở HOGWARTS

CÁC MÔN HỌC Ở HOGWARTS

CÁI XOAY THỜI GIAN

CHƯƠNG NĂM: NHỮNG CƯ DÂN LÂU ĐÀI

NHỮNG CON MA CỦA HOGWARTS

NHỮNG CON MA

BẢN NHẠC CỦA NICK-SUÝT-MÁT-ĐÀU

TRANH CHÂN DUNG Ở TRƯỜNG HOGWARTS

NGÀI CADOGAN

CHƯƠNG SÁU: NHỮNG BÍ MẬT CỦA LÂU ĐÀI

CHIẾC GƯƠNG ẢO ẢNH

CÁI TƯỜNG KÝ (PENSIEVE)

HÒN ĐÁ PHÙ THỦY

THANH GƯỖM GRYFFINDOR: CHUYỆN CHƯA KỂ

PHÒNG CHỨA BÍ MẬT

VÀI LỜI TỪ NHÀ XUẤT BẢN POTTERMORE

Chúng ta biết khá nhiều về Hogwarts. Đó là một trường học dành cho các phù thủy và pháp sư, được mời đến dự khi nhận được một bức thư cú. Nó có một trăm bốn mươi hai cầu thang, di chuyển như thể nó có tâm trí của riêng mình. Nó được thành lập bởi Godric Gryffindor, Rowena Ravenclaw, Helga Hufflepuff và Salazar Slytherin, mà sau đó được đặt tên cho những Nhà của trường.

Thậm chí có một lối đi bí mật dưới bức tượng phù thủy một mắt cho phép một người nhỏ thó thoát ra và vào hầm đến tiệm Công tước Mật. Nhưng nếu giáo sư Albus Percival Wulfric Brian Dumbledore nói rằng thậm chí ông ta cũng không thể biết hết tất cả các bí mật của Hogwarts, cũng như chúng tôi.

Chỉ có một người biết mọi thứ về Hogwarts. Trong tập hợp những bài văn này, J.K. Rowling đã tiết lộ bí mật ẩn chứa và truyền thuyết kỳ lạ của trường phái pháp sư và phù thủy ở Anh.

CHƯƠNG MỘT: HÀNH TRÌNH ĐẾN HOGWARTS

Chúng ta bắt đầu giống như bất kỳ pháp sư hay phù thủy nào trên đường tới Hogwarts - tại Ngã tư Vua ở London. Đó là một nhà ga xe lửa ồn ào, náo nhiệt đầy những người qua lại bận rộn - quá bận rộn đến nỗi họ không để ý đến những người có nhiều rương, cú, mèo và áo choàng chạy trên hàng rào soát vé và biến mất tăm.

NHÀ GA NGÃ TƯ VUA

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Khi Ottaline Gambol trưng dụng một con tàu hỏa quân sự của dân Muggle để phục vụ như là phương tiện giao thông mới cho học sinh trường Hogwarts, cô cũng đã xây một trạm nhỏ trong ngôi làng phù thủy ở Hogsmeade: một nơi chứa các phụ tùng cần thiết cho tàu. Bộ Pháp thuật mạnh mẽ ủng hộ. Tuy nhiên, việc xây dựng một nhà ga pháp thuật ngay giữa lòng thành phố Luân Đôn thì chắc chắn sẽ biến thành một sự kiện dài hơi cho dân Muggle, cái điều mà trong giới pháp thuật phải hiểu rõ là tuyệt đối phải để họ không để ý đến pháp thuật cho dù nó có nổ tung trước mặt họ.

Chính Evangeline Orpington, Bộ trưởng Pháp thuật từ năm 1849 đến năm 1855, đã tham gia vào giải pháp thêm một nhà ga ẩn tại nhà ga Ngã tư Vua mới thành lập (của dân Muggle), và chỉ có pháp sư và phù thủy mới có thể đi vào được. Nhìn chung, nó hoạt động tốt, mặc dù cũng có những vấn đề nho nhỏ trong những năm tiếp theo, chẳng hạn như pháp sư và phù thủy đã sơ ý làm rớt mấy cái vali chứa đầy các sách bùa chú hay những tỳ tạc của mấy con sa giông ra sàn nhà được đánh bóng mới toanh, còn không thì biến mất qua hàng rào chắn và gây ra một số tiếng nổ hơi lớn. Thường có một số nhân viên của bộ Bộ Pháp thuật mặc thường phục để làm phép xóa ký ức lên bất cứ dân Muggle nào trông thấy hiện tượng pháp thuật vào cuối mỗi học kỳ ở Hogwarts.

Cảm nghĩ của J.K.Rowling

Ngã tư Vua, một trong những nhà ga chính của London, nó có ý nghĩa hết sức riêng tư đối với tôi, bởi vì bố mẹ tôi đã gặp nhau trên một chuyến tàu đến Scotland đi từ nhà ga Ngã tư Vua. Vì lý do này, và bởi vì nó có một cái tên gợi ý và tượng trưng, và bởi vì nó thực sự là nhà ga phải rời khỏi nếu bạn đang hướng tới Caledonia, tôi không bao giờ biết cũng như sự thiếu quyết đoán của bất kỳ ý tưởng nào về việc tìm cách sẽ đưa Harry đến Hogwarts, hay loại phương tiện vận tải nào sẽ đưa anh ta đến đó.

Người ta nói rằng (mặc dù câu chuyện bắt nguồn từ tôi và không thể nói với bạn, đó là một sự mơ hồ) nhà ga Ngã tư Vua được xây dựng trên địa điểm của một trận chiến cuối cùng của Boudicca (Boudicca là một nữ hoàng Anh - Cô đã dẫn đầu cuộc nổi dậy chống lại người La Mã) hoặc xây trên ngôi mộ của cô ấy. Truyền thuyết kể rằng ngôi mộ của cô nằm ở đâu đó trong khu vực của các sân ga số 8-10. Tôi đã không biết điều này và khi đó, tôi đã tạo ra một con số của sân ga dành cho phù thủy nằm giữa những con số đó. Nhà ga Ngã tư Vua được lấy theo tên từ một tượng đài đã bị phá hủy của Vua George IV.

Có một chiếc xe đẩy thực sự đã bị mắc kẹt nửa chừng khi băng qua bức tường rào ở nhà ga Ngã tư Vua, và nó đã làm cho tôi tự hào mỗi khi đi qua nó ...

Không có gì phải nghi ngờ khi một xe lửa được khởi hành từ Ngã tư Vua là đáng tin nhất để chở một phù thủy nhí hay pháp sư đến Hogwarts (đi bằng xe bay thì nản lắm). Nhưng tại sao lại là sân ga chín-ba-phần-tư? Và có những sân ga ẩn nào khác có thể bị giấu sau những bức tường đó không?

SÂN GA CHÍN-BA-PHẦN-TƯ

Cảm nghĩ của J.K. Rowling

Khi chọn số lượng sân ga ẩn để đưa những phù thủy trẻ và các pháp sư nội trú vào trường, tôi quyết định rằng nó sẽ là một con số giữa những sân ga của Muggle - do đó, nó rõ ràng là chỉ là một phân số. Điều này đặt ra câu hỏi thú vị là sẽ có bao nhiêu sân ga có nhiều phân đoạn khác nhau nằm giữa các sân ga được đánh số nguyên tại Ngã Tư Vua, và tôi kết luận rằng có lẽ có khá nhiều. Mặc dù những điều này không bao giờ được đề cập trong cuốn sách, tôi thích nghĩ rằng nó có thể.

Để có một con tàu tốc hành Orient đến các làng pháp thuật ở lục địa châu Âu (thử với sân ga bảy rưỡi), và các sân ga khác có thể được mở theo yêu cầu, chẳng hạn như các sự kiện lớn, chẳng hạn như các buổi hòa nhạc Celestina Warbeck (xem vé của bạn để biết chi tiết).

Con số chín và ba phần tư xuất hiện một cách tự nhiên, và tôi thích nó rất nhiều và do đó tôi đã lấy ý tưởng này ngay lập tức. Đó là “ba phần tư” đã làm nên ý nghĩa nó, tất nhiên rồi.

Tiếp theo, chỉ cần nhảy phốc lên tàu Tốc hành Hogwarts, nơi tràn ngập những sinh viên mới và cũ quay lại vào mỗi năm để được đưa đến trường.

TÀU TỐC HÀNH HOGWARTS

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Từ những ghi chép lịch sử sơ khai và những di tích trên các tác phẩm khám tranh và điêu khắc gỗ lâu đời, chúng ta có thể biết được rằng phù thủy sinh trên toàn thế nước Anh từng đến trường bằng bất cứ phương tiện di chuyển nào chúng thích. Có trò thì cưỡi chổi bay (khá là khó nhằn khi phải lôi theo rương hòm linh kính và đám thú cưng), trò thì dùng xe kéo (sau này phát triển thành xe ngựa) được phù phép, lại có cả những trò thực hiện phép Động thổ (một phương pháp để lại hậu quả vô cùng tồi tệ, vì toàn bộ lâu đài và khuôn viên xung quanh trường Hogwarts đều được ếm Bùa chống Động thổ), còn các học trò còn lại dựa vào những “phương tiện” được gọi chung là Sinh vật huyền bí.

Bất chấp vô số những tai nạn do các phương tiện pháp thuật kể trên gây ra, chưa kể nguy cơ bị dân Muggle phát giác mỗi khi có một số lượng lớn các phù thủy nhất loại di chuyển về phương Bắc, trách nhiệm đưa những phù thủy sinh trẻ đến trường vẫn thuộc về cha mẹ chúng trước khi Đạo luật Bí mật được ban hành vào năm 1692. Vào thời điểm đó, việc tìm ra một phương thức để đưa những học trò tới ngôi trường pháp thuật bí mật của Anh quốc đã trở thành một vấn đề cấp bách.

Những chiếc Khoá cảng vì thế đã được đặt rải rác khắp các địa điểm toàn Anh Quốc. Nhưng, từ đó lại có vô vàn rắc rối khác nảy sinh. Tới một phần ba số học sinh không thể đến Hogwarts nhập học cho đúng ngày, hoặc vì chúng đã không chạm tay vào Khoá cảng kịp lúc, hoặc vì chúng không tài nào tìm được những vật dụng trông rất đỗi bình thường nhưng lại được phù phép để đưa chúng đến trường. Đó là còn chưa kể tới những học trò mắc chứng say-Khoá-cảng. Trong suốt mấy ngày đầu năm học mới, bệnh thất trường Hogwarts luôn trong tình trạng quá tải vì các phù thủy sinh cảm thấy chóng mặt hay buồn nôn phải lui đến đó nghỉ ngơi.

Mặc dù Bộ Pháp thuật đã thừa nhận rằng Khoá cảng hoàn toàn không phải một giải pháp hợp lý, họ vẫn chưa thể tìm ra được phương thức di chuyển nào hoàn hảo hơn để thay thế. Việc sử dụng lại những phương tiện trước đây là hoàn toàn không khả thi, trong khi một phương thức khác đủ đảm bảo độ an toàn cho các phù thủy sinh khi đến trường là sử dụng mạng Floo lại bị các đời Hiệu trưởng liên tiếp không đồng thuận, vì họ không muốn có bất kỳ lỗ hổng an ninh nào trong trường Hogwarts.

Một giải pháp vô cùng táo bạo và gây nhiều tranh cãi cuối cùng đã được Bộ trưởng Pháp thuật Ottaline Gambol đề ra. Vốn là một người yêu thích những phát minh của dân Muggle, bà đã nhận định rằng di chuyển bằng tàu hoả rất có thể là phương pháp đầy hứa hẹn. Không một ai biết rõ con Tàu tốc hành Hogwarts có xuất xứ thế nào, nhưng theo những bản ghi chép bí mật của Bộ Pháp thuật, để triển khai dự án này, giới phù thủy đã dựng đến một trăm sáu mươi bảy (167) Bùa Xoá Ký Ưc bên cạnh việc thi triển một Bùa Ẩn Giấu có phạm vi rộng lớn nhất Anh Quốc. Và vào buổi sáng hôm sau, một đoàn tàu phả khói nghi ngút với những toa tàu màu đỏ tía đã khiến cho toàn bộ các cư dân của làng phù thủy Hogsmeade sửng sờ (vì rõ ràng là họ còn chẳng biết đến sự tồn tại của một ga tàu hoả ngay trong làng!). Và những người công nhân ngành đường sắt làm việc ở thị trấn Crewe* lại cảm thấy vật vã và khó hiểu suốt cả năm liền vì họ cứ cho rằng mình hình như đã quên mất một điều gì đó rất quan trọng.

Con tàu tốc hành Hogwarts đã được thay đổi bằng một số bùa phép trước khi được Bộ Pháp thuật chính thức cho phép đưa vào sử dụng. Rất nhiều gia tộc phù thủy thuần huyết đã tỏ ra giận dữ trước ý nghĩ để con họ tới trường bằng một phương tiện Muggle, mà họ cho rằng rất không an toàn, điên rồ và coi thường họ. Tuy nhiên, ngay khi Bộ Pháp thuật đưa ra tuyên bố rằng hoặc con của họ lựa chọn đặt chân lên Tàu tốc hành Hogwarts hoặc cứ thế ở nhà, thì những lời phản đối trên đã nhanh chóng bị dập tắt.

*Crewe là một khu đường sắt ở phía Đông vùng Cheshire nước Anh.

Bài viết gốc: The Hogwarts Express trên Pottermore

**** Zorba the fat cat **** (dịch và đăng)

CHƯƠNG HAI: NÓN PHÂN LOẠI

Học sinh năm nhất của trường Hogwarts bắt buộc phải đến Đại sảnh đường để được kiểm tra tính cách, tài năng trong thế giới phù thủy. Khi mỗi cô cậu phù thủy được gọi lên trước, một cái mũ biết nói khôn ngoan được đặt trên đầu. Chúng ta biết Nón Phân Loại làm những công việc gì, nhưng chúng ta liệu đã biết về cách nó được tạo ra như thế nào không?

CHIẾC NÓN PHÂN LOẠI

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Chiếc Nón Phân Loại trường Hogwarts nổi tiếng với những bài hát tự sáng tác được trình diễn vào ngày khai trường hàng năm. Người ta tin rằng chiếc Nón xưa kia từng thuộc sở hữu của một trong bốn nhà sáng lập, Godric Gryffindor, trước khi được cả bốn vị cùng nhau phù phép để có khả năng phân loại phù thủy sinh phù hợp với tiêu chí tuyển chọn học trò vào Nhà tương ứng của mỗi người.

Chiếc Nón Phân Loại là một trong những đồ vật pháp thuật thông minh nhất mà các phù thủy có thể gặp trong đời. Nó thực sự mang trong mình trí tuệ của cả bốn nhà sáng lập, biết nói chuyện (qua một vết rách gần vành nón) và cực kỳ giỏi Chiết Tâm Trí Thuật, nhờ đó mà chiếc nón có thể đi vào tâm trí người đội và khám phá ra khả năng và cảm xúc của họ. Nó thậm chí còn có thể đối đáp với suy nghĩ của người ta.

Chiếc Nón Phân Loại còn có một khả năng đặc biệt nữa mà rất hiếm người ở Hogwarts biết được. Nó chính là một cánh cổng pháp thuật dẫn tới một bảo vật khác của Godric Gryffindor: Thanh gươm Gryffindor. Thanh gươm đã được chính ngài phù phép để có thể xuất hiện mỗi khi một thành viên của Nhà Gryffindor thỉnh cầu trợ giúp khi đội Nón. Xuyên suốt bộ truyện Harry Potter, đã hai lần thanh gươm được lấy từ người chủ tạm thời của nó để chuyển tới tay một Gryffindor đang cần vũ khí.

Chiếc Nón Phân Loại cũng cứng đầu khét tiếng khi không bao giờ thừa nhận sai lầm trong việc phân loại phù thủy sinh. Mỗi khi có một Slytherin giàu lòng vị tha, Ravenclaw học hành bết bát, Hufflepuff lười biếng nhưng tài năng, hay Gryffindor hèn nhát, cái Nón ngay lập tức đưa ra lý do bảo vệ lựa chọn của mình. Tuy vậy, dẫu sao thì chiếc Nón quả thật cũng cực kỳ hiếm khi mắc sai lầm trong suốt nhiều thế kỷ làm việc của mình.

Chia sẻ của J.K. Rowling

Chiếc Nón Phân Loại không có mặt trong những kế hoạch đầu tiên của tôi dành cho Hogwarts. Tôi đã đấu tranh giữa nhiều phương án phân loại phù thuỷ sinh (bởi tôi đã biết trước ngay từ đầu rằng sẽ có bốn Nhà với những phẩm chất rất khác nhau). Phương án đầu tiên là một cỗ máy tinh vi hơi hướm Heath Robinson*, hoạt động qua nhiều tác vụ pháp thuật trước khi đưa ra kết luận, nhưng tôi không thích ý tưởng này vì nó vừa phức tạp lại vừa quá dễ dàng. Tiếp theo tôi nghĩ tới việc để bốn pho tượng của bốn nhà sáng lập ở ngay lối vào Đại sảnh đường, chúng sẽ chuyển động và thay họ lựa chọn phù thuỷ sinh phù hợp giữa đám đông trước sự chứng kiến của toàn trường. Phương án này khả dĩ hơn nhưng vẫn không đúng đắn lắm. Cuối cùng, tôi viết ra một danh sách các cách người ta vẫn dùng để đưa ra lựa chọn: oản tù tì, rút thăm ngẫu nhiên, đội trưởng quyết định, và nhật tên từ một chiếc nón** — nhật tên từ một chiếc nón biết nói — đội nón lên — và Chiếc Nón Phân Loại ra đời.

-----Chú thích của LL-----

*"Heath Robinson" là một thành ngữ ẩn dụ chỉ những thứ phức tạp hoá một cách không cần thiết, xuất phát từ tên hoạ sỹ tranh truyện William Heath Robinson của Anh, người nổi tiếng chuyên vẽ tranh biếm hoạ về những cỗ máy chi tiết phục vụ mục đích đơn giản.

** "Nhật tên từ một chiếc nón" là cách dịch theo nghĩa đen của thành ngữ "names out of a hat" trong tiếng Anh, chỉ hình thức lựa chọn bằng cách bốc lá thăm từ một thùng chứa nói chung.

Nón Phân loại rất khôn ngoan. Nhưng việc phân chia học sinh học pháp thuật của Hogwarts thành bốn ngôi nhà là một nhiệm vụ khó khăn. Đôi khi Nón Phân loại bị mắc kẹt. Rất hiếm khi Nón Phân loại thực sự quyết định nơi học sinh thuộc về, nhưng có một thuật ngữ cho điều đó xảy ra.

HIỆN TƯỢNG NÓN-BẮT-ĐỘNG (HATSTALL)

Nón-bắt-động (Hatstall) là một thuật ngữ từ thời Hogwarts cổ dành cho những phù thủy sinh mất tới năm phút để phân loại. Đây là khoảng thời gian cân nhắc đặc biệt dài đối với Chiếc Nón Phân Loại, và cực kỳ hiếm khi xảy ra, có lẽ phải tới năm mươi năm mới có một lần.

Ở thế hệ Harry Potter có Hermione Granger và Neville Longbottom là những trường hợp gần nhất với Nón-bắt-động. Chiếc Nón Phân Loại đã mất gần bốn phút để quyết định xem nên để Hermione vào Ravenclaw hay Gryffindor. Với trường hợp của Neville, chiếc Nón ngay từ đầu đã muốn xếp cậu vào Gryffindor, nhưng lo sợ trước danh tiếng dũng cảm của Nhà này, Neville đã xin chiếc Nón được vào Hufflepuff. Tuy vậy, sau đoạn hội thoại không lời giữa đôi bên, phần thắng đã nghiêng về chiếc Nón.

Hai trường hợp Nón-bắt-động duy nhất mà Harry Potter có quen biết là Minerva McGonagall và Peter Pettigrew. Minerva đã khiến chiếc Nón phân vân tới năm phút rưỡi để quyết định xem cô nên vào Ravenclaw hay Gryffindor; còn Pettigrew đã được xếp vào Gryffindor sau khoảng thời gian dài chiếc Nón cân nhắc đặt hẳn vào Slytherin. Chiếc Nón Phân Loại, vốn cứng đầu có tiếng, vẫn không chịu thừa nhận rằng quyết định cho trường hợp Pettigrew là sai lầm, ngoan cố chỉ ra bằng chứng (gây tranh cãi) về cách hẳn nhận lấy cái chết.

Nguồn bài: Chương 2, "Chỉ dẫn (không) hoàn thiện và (không) đáng tin cậy về Hogwarts"

Nguồn ảnh: Pottermore

— LL (dịch và làm ảnh)

CHƯƠNG BA: LÂU ĐÀI VÀ NHỮNG KHU VỰC

Hogwarts là một nơi đầy phép thuật, quyến rũ và vĩ đại với nhiều hầm tối và tòa tháp, nhiều cây đáng sợ, hồ lớn và chứa đầy những con merpeople, vừa là nơi trú ngụ của những loài sinh vật huyền bí. Hãy bắt đầu với một nơi mà Harry Potter không bao giờ tự viếng thăm: Phòng sinh hoạt chung của Nhà Hufflepuff, nơi là trái tim trong trái tim của những người làm việc chăm chỉ.

PHÒNG SINH HOẠT CHUNG NHÀ HUFFLEPUFF

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Phòng sinh hoạt chung nhà Hufflepuff có lối vào chung hành lang với căn bếp trường Hogwarts. Băng ngang khoảng không yên tĩnh ở lối vào nhà bếp, ta sẽ nhìn thấy một mớ thùng gỗ to chất trong một hốc tường đá thiếu ánh sáng ở cánh phải hành lang. Chiếc thùng thứ hai từ dưới lên, ngay giữa hàng thứ hai sẽ mở ra nếu được gõ đúng nhịp điệu của từ "Helga Hufflepuff". Để chống lại sự xâm phạm của phù thủy sinh không thuộc nhà Hufflepuff, khi gõ sai thùng hoặc gõ sai số lần sẽ gây ra hậu quả là một trong những chiếc thùng khác sẽ bật nắp và tưới đầy giấm lên người kẻ xâm nhập.*

Một lối đi chông chênh đất đá bên trong cái thùng dẫn lên một con đường nhỏ cho đến khi một căn phòng hình tròn với trần nhà thấp âm áp hiện ra, giống như hang ổ của loài lửng. Căn phòng được trang trí bằng màu vàng và đen tươi sáng của loài ong, với điểm nhấn là những cái bàn và cửa tròn bằng gỗ màu mật ong được đánh bóng dẫn vào ký túc xá nam và nữ (nội thất là những bộ giường với ván lót bằng gỗ êm ái phủ bằng những chiếc chăn vá mảnh).

Sự xuất hiện của nhiều loài cây cỏ hoa lá màu sắc khiến bầu không khí của phòng sinh hoạt chung nhà Hufflepuff thêm rực rỡ: Vài cây xương rồng đứng trên những cái kệ hình tròn (được làm cong để khớp với những bức tường), trong đó có nhiều cây đang vẫy tay và múa may khi có người đi qua, và những dây dương xỉ và trường xuân trồng trong chậu bằng đồng treo lơ lửng từ trần nhà sẽ quét qua tóc bạn khi bạn đi bên dưới.

Treo bên trên phần trang trí bằng gỗ của lò sưởi (với những hình chạm khắc bày lừng nháy múa) là một bức chân dung của sư mẫu Helga Hufflepuff, một trong bốn nhà sáng lập Học viện Hogwarts, nâng một chiếc cốc vàng hai quai nhỏ xíu chúc mừng các phù thủy sinh của bà (ảnh ở comment). Từ các cửa sổ tròn nhỏ có thể nhìn thấy bờ hồ và những bụi bồ công anh, đôi khi cả những đôi chân qua lại. Mặc dù cửa sổ đặt ở vị trí thấp như vậy nhưng căn phòng vẫn luôn ngập tràn nắng ấm.

*Có thể nói độ phức tạp khi vào các phòng sinh hoạt chung đã hình thành tư duy cơ bản về trí tuệ của mỗi nhà: Hufflepuff có cách vào nhà không đòi yêu cầu những cú gõ theo nhịp điệu; Slytherin và Gryffindor thì đánh đổ những ai muốn vào gần như nhau, Slytherin thì có lối vào ẩn gần như không thể nhận ra và mật khẩu đa dạng, nhà kia thì có người gác cửa khó chịu thường xuyên thay đổi mật khẩu. Giữ tiếng tăm là nhà có nhiều cái đầu lạnh trí nhất Hogwarts, cửa dẫn vào phòng sinh hoạt chung Ravenclaw lại đưa ra một câu đố trí tuệ hoặc triết lý mới toanh mỗi khi có người gõ cửa.

Tuy nhiên, không thể kết luận từ những điều trên rằng phù thủy sinh Hufflepuff là lũ chậm tiêu hay ngu đần, dù họ luôn bị châm chọc một cách ác ý như thế. Nhiều cái đầu xuất chúng đã xuất thân từ nhà Hufflepuff suốt nhiều thế kỷ qua; những bộ não tốt đẹp này đơn giản là có sự liên kết với phẩm chất nổi bật về lòng kiên nhẫn, đạo đức công việc và sự kiên định vững bền, tất cả đều là đặc tính truyền thống của nhà Hufflepuff.

Suy nghĩ của J.K.Rowling

Khi mới lên ý tưởng cho bộ truyện, tôi đã mong có thể đưa Harry tham quan cả bốn phòng sinh hoạt chung bốn Nhà khi cậu bé còn ở Hogwarts. Đến một thời điểm thì tôi nhận ra là sẽ không có lý do nào thỏa đáng để đi vào phòng sinh hoạt chung nhà Hufflepuff cả. Tuy nhiên, tôi vẫn đã hình dung nó rất rõ ràng như ba căn phòng kia, và tôi luôn biết chính xác rằng đám phù thủy sinh Hufflepuff đang muốn đi đâu khi họ hướng về căn bếp sau giờ học.

-BadgerBoy-

(dịch)

Harry có thể không bao giờ đến phòng sinh hoạt chung của Nhà Hufflepuff, nhưng cuối cùng nó lại có một cách thực hiện không thể ngờ tới khi đi tìm những con đường đi khác xung quanh tòa lâu đài. Fred và George Weasley đưa cho nó một thứ gì đó mà James Potter và những người bạn của anh ta đã làm khi họ còn ở trường - Bản đồ Đạo tặc. “Tôi long trọng thề rằng tôi là đồ vô tích sự”.

BẢN ĐỒ ĐẠO TẶC

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Có lẽ không có bất cứ học sinh (thậm chí kể cả Harry Potter, Ron Weasley, Hermione Granger hay Tom Riddle) đã từng khám phá lâu đài và các căn cứ của Hogwarts kỳ lừng và bất hợp pháp như bốn người sáng tạo và đóng góp vào Bản đồ Đạo tặc: James Potter, Sirius Black, Remus Lupin và Peter Pettigrew.

James, Sirius và Peter đã không buộc phải khám phá ngôi trường vào ban đêm một mình (mặc dù đã đóng góp một phần), nhưng mong muốn của họ là giúp đỡ người bạn thân yêu của họ, Remus Lupin chịu phép biến thành người sói. Trước khi phát minh ra thuốc bả sói, Lupin đã buộc phải trải qua một biến đổi dữ dội mỗi lần trăng tròn. Tình trạng của ông được phát hiện bởi ba người bạn tốt nhất của mình, họ đã tìm cách để làm cho biến đổi của ông ít cô độc và đau đớn hơn, khiến cho họ học tập để trở thành (chưa đăng ký) hóa thú sư, để họ có thể giữ ông không là điều gì có hại cho bản thân. Khả năng của Sirius Black, Peter Pettigrew và James Potter để trở thành, tương ứng, một con chó, một con chuột và một con hươu, giúp họ khám phá lâu đài vào ban đêm không bị phát hiện. Nội thất của lâu đài, trong khi đó, đã được khám phá theo thời gian với sự giúp đỡ của áo tàng hình của James Potter.

Bản đồ Đạo tặc kéo dài minh chứng cho khả năng phép thuật tiên tiến của bốn người bạn bao gồm cha của Harry Potter, giáo viên và cha đỡ đầu yêu quý. Tấm bản đồ mà họ tạo ra trong suốt thời gian ở trường Hogwarts dường như là một mảnh trống giấy trừ khi kích hoạt bằng cụm từ: “Tôi long trọng thề rằng, tôi là đồ vô tích sự”, cụm từ đó, trong trường hợp của ba trong bốn nhà sản xuất, nên được hiểu như là một trò đùa. “vô tích sự” mà họ đã viết tránh xa pháp thuật hắc ám, nhưng quy tắc phá trường; can đảm

tương tự như được chứng tỏ bởi họ sử dụng biệt danh của mình trên bản đồ (Gạc Nai, Đuôi Trùn, Chân Nhồi Bông và Dây Nhợ Lòng Thòng).

Sự kỳ diệu được sử dụng trong việc tạo ra bản đồ khá tiên tiến và ấn tượng; nó bao gồm Homonculous Charm, cho phép người sở hữu bản đồ theo dõi sự chuyển động của mỗi người trong lâu đài, và nó cũng đã bị phù phép để mãi mãi đẩy lùi sự tò mò của kẻ thù của họ, Severus Snape.

Rất dễ dàng để kết luận rằng họ cuối cùng đã để sơ hở bản thân và bị bắt bởi Argus Filch, có lẽ bởi việc chơi khăm từ Snape, mà nỗi ám ảnh đó khiến kì phùng địch thủ, James Potter, lộ diện trong hành vi sai trái. Phần còn lại của tấm bản đồ đã bị tịch thu trong năm cuối cùng của họ và không ai trong số họ đã có thể lấy nó lại từ một Filch chuẩn-bị-tốt-và-đáng-ngờ. Trong mọi trường hợp, ưu tiên của họ đã thay đổi trong những tháng cuối cùng của họ ở trường, càng trở nên nghiêm trọng hơn và tập trung vào thế giới bên ngoài trường Hogwarts, nơi mà Chúa tể Voldemort đang huy động quyền lực. Tất cả bốn người sáng tạo của bản đồ trong thời gian ngắn được giới thiệu vào tổ chức phản loạn do Albus Dumbledore, Hội Phượng hoàng, và bản đồ trường học cũ của mình – dù khéo léo – sẽ không còn được sử dụng cho họ ngoại trừ là một mảnh của nỗi nhớ.

Bản đồ Đạo tặc được, tuy nhiên, sử dụng bao la bởi cặp song sinh trẻ nhà Weasley. Câu chuyện của Fred và George trộm bản đồ được kể trong tập Harry Potter và tên tù nhân ngục Azkaban . Đó là một dấu hiệu của lòng tự trọng cao của họ dành cho Harry Potter, và họ tin rằng nó cần được hỗ trợ mà thật sự không ai trong số họ hiểu một cách đầy đủ, rằng họ đã vô tình đưa bản đồ cho nó, là một đứa con của một trong những người sáng chế ra.

Bản đồ sau đó đã bị tịch thu từ Harry Potter bởi một Tử thần Thực tử đã nguy trang trong trường học, người đã nhận ra nó có khả năng là một nguồn khám phá cho chính anh ta.

<https://jamesgoodwizard.wordpress.com/2016/08/10/ban-do-dao-tac-the-marauders-map/>

Cảm nghĩ của J.K. Rowling

Bản đồ Đạo tặc sau đó đã trở thành cái gì đó thiệt tai họa cho người thực sự tạo ra nó (tôi), bởi vì nó cho phép Harry có được một chút thông tin tự do. Tôi không bao giờ thấy Harry lấy lại tấm bản đồ từ văn phòng (trống rỗng) của Moody Mắt Đen, và đôi khi tôi thấy hối hận rằng tôi đã không ghi chữ hoa cho sai lầm này để rời bỏ nó ở đó. Tuy nhiên, tôi thích khoảnh khắc khi Harry nhìn những điểm chấm di chuyển của Ginny xung quanh trường học trong tập Bảo bối Tử thần, vì vậy tôi cảm thấy hài lòng khi để Harry lấy lại tài sản đúng mực của mình.

Bản đồ Đạo tặc có thể giúp học sinh lần trốn để đến tiệm Công tước Mật, tìm kẻ thù trong các hành lang Hogwarts, và trêu chọc cả Severus Snape, nhưng có lẽ sẽ không có nhiều hỗ trợ trong Hồ Đen. Với độ sâu âm u và nhiều cư dân huyền bí, Hồ Đen là một trong những địa điểm bí ẩn của lâu đài; Vị trí của bài thi thứ hai trong Hội thi Tam Pháp thuật và nổi ám ảnh về một loạt các sinh vật pháp thuật ở dưới nước, từ những con Grindylow đến mực khổng lồ.

HỒ ĐEN / HỒ LỚN

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Không đơn thuần chỉ là nơi các phù thủy sinh học tập, trường Hogwarts phần nào đó còn đóng vai trò như một khu bảo tồn thiên nhiên cho những sinh vật pháp thuật vốn gặp khó khăn để sinh tồn trong những nơi có dân Muggle sinh sống.

Hồ Đen chứa đầy những sinh vật mà chắc cú là bất cứ nhà tự nhiên học Muggle nào cũng phải lịm người đi vì sung sướng – nhưng đây là nếu như nổi kinh hoàng không nhanh chân chiếm hữu họ trước. Đây là nơi định cư của nhiều loài, trong số đó phải kể tới loài thủy quái “nhỏ mà có võ” Grindylow hung hãn, loài nhân ngư có nguồn gốc từ Scotland, và đặc biệt là một con mực khổng lồ được nuôi thả trong hồ. Vào những ngày nắng đẹp, chú Khổng Mực này thậm chí còn bằng lòng để cho đám phù thủy nhỏ mơn trớn, chọt chọt những cái xúc tu khi nó thành thoi sười ấm trong vùng nước cạn.

Khổng Mực thực sự tồn tại trên đời, tuy nhiên chúng là một sinh vật rất bí ẩn. Dù rằng thân xác khổng lồ của chúng đã được tìm thấy sau khi trôi dạt vào bờ tại nhiều nơi trên khắp thế giới từ lâu, phải mãi tới tận năm 2006 thì một con Khổng Mực còn sống mới bị Muggle ghi hình lại được. Tôi thực sự không nghĩ loài này có chút năng lực pháp thuật gì hết.

Suy nghĩ của J.K. Rowling

Chiếc hồ này dùng trong phần thử thách số hai mà các thí sinh cuộc thi Tam Pháp Thuật phải đương đầu trong tập truyện Chiếc cốc lửa. Đây cũng là phần thi mà tôi thích nhất và thỏa mãn với nỗi rợn người mà nó tạo ra. Tôi cũng thích cách các thí sinh dùng tới những phương pháp khác nhau để tìm cách thở được dưới làn nước lạnh lẽo. Việc thám hiểm sâu hơn về một nơi chưa từng được biết đến cũng khiến tôi thấy vui thích lắm.

Trong phần bản thảo gốc của cuốn Phòng chứa bí mật, tôi đã để Harry và Ron lao chiếc Ford Anglia xuống chiếc hồ này, và rồi bọn nhỏ sẽ lần đầu tiên được gặp mặt với các nhân ngư. Lúc ấy trong đầu tôi có ý niệm mơ hồ rằng chiếc hồ này rồi sẽ dẫn tới những nơi khác, và rằng đám người cá sẽ có một vai trò đáng kể hơn trong những tập truyện sắp tới, vậy nên tôi đã nghĩ rằng nên để Harry làm quen với chúng ngay từ lúc ấy. Tuy nhiên, để bọn nhỏ đắm vào Cây Liễu Roi sẽ ổn hơn, nó cũng ít gây phân tâm và cũng nhằm phục vụ cho mục đích tiếp sau trong tập truyện Tên tù nhân ngục Azkaban nữa.

Hồ Lớn (The Great Lake - mà thực ra là dân Scotland gọi là 'loch') vốn không hề có cửa nào thông ra sông ngòi hay vùng biển khác cả. Tuy nhiên, ở trong tập Chiếc cốc lửa, việc chiếc thuyền của trường Dumstrang có hiện ra từ giữa lòng hồ phần nào gợi cho chúng ta biết rằng nếu di chuyển bằng các phương tiện được ếm phép thuật, bạn hoàn toàn có thể đi đường tắt để tới những đường thủy khác.

K. dịch từ trang Pottermore.

SUY NGHĨ CỦA K.:

Myrtle Khóc nè có kể rằng cô nhiều lần bị xả trôi theo nước từ bồn cầu nhà vệ sinh, chảy ra Hồ Lớn nên mới biết dưới đó có những gì. Theo những lời cô Jo tiết lộ, Hồ Lớn lại là một hồ nước ngọt, không hề có cửa thông ra bất kỳ sông ngòi hay biển nào. Vậy là bao nhiêu “tinh hoa” từ nhà vệ sinh cứ theo đó mà tích tụ trong hồ, và các đấng anh hào tham gia cuộc thi Tam Pháp Thuật ngày đó đã phải bơi trong... bể phốt! 😊:D

Thảo nào cô Jo thích phần thi này...

Bảo sao nó lại là Hồ Đen...

CHƯƠNG BỐN: NHỮNG MÔN HỌC Ở HOGWARTS

Đó là thời gian công tác thực sự ở Hogwarts: các môn học. Bạn sẽ không tìm thấy hóa học và toán học trong chương trình giảng dạy ở đây, nhưng sau đó bạn sẽ không mong đợi thấy môn Độc dược và Số học huyền bí trong lịch học của Muggle.

CÁC MÔN HỌC Ở HOGWARTS

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Tất cả các năm học đầu tiên ở trường Hogwarts phải có bảy chủ đề: Biến hình, Bùa chú, Độc dược, Lịch sử Pháp thuật, Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, Thiên văn học và Thảo mộc. Các bài học bay (trên những chổi bay) cũng bắt buộc.

Vào cuối năm thứ hai tại trường Hogwarts, học sinh được yêu cầu chọn ít nhất hai môn học khác trong danh sách sau đây: Số học, Muggle học, Tiên tri, Nghiên cứu về cổ ngữ Runes và Chăm sóc các sinh vật huyền bí.

Những chủ đề rất chuyên biệt như Giả kim thuật đôi khi được cung cấp trong hai năm cuối cùng, nếu đạt yêu cầu.

Cảm nghĩ của J.K. Rowling

Một danh sách các môn học khác nhau cũng hơi khác trong những ghi chép đầu tiên của tôi. Môn Thảo mộc được gọi là môn “Thuốc Thảo dược”, Tiên tri là môn học bắt buộc từ năm đầu, cũng giống như Giả kim thuật và một môn được gọi là “Những Quái thú”, trong khi môn Biến thì được gọi là “Biến Hình / Hóa hình”.

Nếu giống như cách nghĩ của Hermione, gần như tất cả các môn học này đều có ý nghĩa quan trọng đối với bạn, khi đó một môn học pháp thuật nhất định có lẽ rất có ích. Trong cuốn “Harry Potter và tên Tù nhân Azkaban”, Hermione đã tăng gấp đôi thời gian dành cho các môn học của mình bằng cách sử dụng cái Xoay Thời gian một cách đảm bảo, một thiết bị pháp thuật cho phép người dùng có thể quay ngược thời gian. Tuy nhiên, việc sử dụng một cái Xoay Thời gian có thể gây hậu quả nghiêm trọng.

CÁI XOAY THỜI GIAN

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Mặc dù Muggle đã có nhiều trí tưởng tượng xung quanh chủ đề này, du lịch thời gian cũng là một đề tài giới hạn ngay cả trong thế giới pháp thuật. Trong khi chủ đề này bị che giấu một cách bí mật - các cuộc điều tra đang được tiến hành tại sở Bí Mật – Điều này, nó có nghĩa là nó có thể đưa bạn đi xa hơn.

Theo giáo sư Saul Croaker, người đã trải qua toàn bộ sự nghiệp của mình trong sở Bí Mật để nghiên cứu về pháp thuật thời gian:

Như các cuộc điều tra của chúng tôi hiện nay, thời gian dài nhất được cho phép mà không khả năng gây tổn hại nghiêm trọng cho người đi du lịch thời gian là khoảng năm giờ. Chúng tôi có thể che giấu bùa Đảo-Giờ, ổn định và có lợi từ việc ngăn chặn hậu quả xấu, trong những chiếc kính nhỏ, hình dáng quyến rũ có thể được đeo quanh cổ của một phù thủy hay pháp sư và họ có thể xoay theo số giờ mà người dùng muốn quay lại.

Tất cả các nỗ lực để đi du hành ngược thời gian hơn một vài giờ đã dẫn đến nhiều thiệt hại nghiêm trọng cho phù thủy hoặc thuật sĩ tham gia. Nó đã không được nhận ra trong nhiều năm là tại sao thời gian du hành của khách trong những khoảng cách lớn như vậy sẽ không bao giờ sống sót được trong hành trình của họ. Tất cả những thí nghiệm như vậy đã bị bỏ bê kể từ năm 1899, là khi Eloise Mintumble bị mắc kẹt, trong năm ngày, vào năm 1402. Bây giờ chúng tôi hiểu rằng cơ thể của cô già đến năm thế kỷ khi trở lại với hiện tại và, không thể cứu chữa được, cô đã chết tại Bệnh viện Thánh Mungo chuyên trị Thương tích và Bệnh tật Pháp thuật ngay sau khi chúng tôi tìm được cô. Hơn nữa, năm ngày của cô trong quá khứ xa xôi đã gây ra sự xáo động lớn đối với những con đường sống của tất cả những gì mà cô

gặp, thay đổi cuộc sống của họ một cách đáng kể tới mức không ít hơn 25 người con của họ đã biến mất trong hiện tại, “Không sinh ra”.

“Cuối cùng, có những dấu hiệu đáng báo động, trong những ngày sau khi Madam Mintumble hồi phục, thời gian đó và chính nó đã bị xáo trộn bởi sự vi phạm nghiêm trọng luật pháp của nó. Thứ ba sau khi cô xuất hiện lại kéo dài hai ngày rưỡi, trong khi thứ năm lại bị kéo dài trong bốn giờ. Bộ Pháp thuật đã có rất nhiều rắc rối trong việc che giấu điều này và kể từ đó, các luật và hình phạt nghiêm khắc nhất đã được đặt xung quanh những kẻ đi du hành thời gian.”

Ngay cả việc sử dụng số lượng rất hạn chế của những cái Xoay Thời gian ở Bộ để giàn xếp công việc cũng bị nhiều rào cản với hàng trăm điều luật.

Mặc dù không nguy hiểm như việc lùi lại năm thế kỷ trước, việc lùi một giờ duy nhất vẫn có thể gây những hậu quả nghiêm trọng và Bộ Pháp thuật đã giám sát nghiêm ngặt đảm bảo nhất nếu nó được cho phép sử dụng như là một vật thể hiếm và mạnh mẽ. Nó sẽ gây ngạc nhiên cho hầu hết cộng đồng pháp thuật để biết rằng những cái Xoay Thời gian nói chung chỉ được sử dụng để giải quyết các vấn đề tầm thường nhất của việc quản lý thời gian và không bao giờ cho các mục đích lớn hơn hoặc quan trọng hơn, bởi vì, theo như Saul Croaker đã nói với chúng ta, "giống như con người không có trí sẽ không thể hiểu được thời gian, do đó không thể hiểu được những thiệt hại sẽ xảy ra nếu chúng ta giả sử như làm xáo trộn các điều luật.

Toàn bộ kho chứa những cái Xoay Thời gian của Bộ đã bị phá hủy trong cuộc chiến tại sở Bí mật khoảng ba năm sau khi Hermione Granger được phép sử dụng một chiếc tại Hogwarts.

Cảm nghĩ của J.K. Rowling

Tôi đã đi quá nhẹ nhàng vào chủ đề của du hành thời gian trong Harry Potter và Tên Tù nhân Azkaban. Trong khi tôi không hối hận (Tên Tù nhân Azkaban là một trong những cuốn sách mà tôi yêu thích trong cùng bộ tác phẩm), nó đã mở ra một số lượng lớn các vấn đề cho tôi, bởi vì dù sao, nếu các pháp sư có thể quay lại và giải quyết vấn đề, đâu là kế hoạch tương lai của tôi ?

Tôi đã giải quyết vấn đề để chính mình có thể hài lòng trong các giai đoạn. Thứ nhất, tôi đã có cụ Dumbledore và Hermione nhấn mạnh đến mức nguy hiểm trong quá khứ, để nhắc nhở người đọc rằng có thể có những hậu quả không lường trước và nguy hiểm cũng như các cách giải quyết đi du hành thời gian. Thứ hai, tôi đã có Hermione trả lại cái Xoay thời gian duy nhất để vào Hogwarts. Thứ ba, tôi đã đập tan tất cả những cái Xoay thời gian còn lại trong trận chiến tại sở Bảo mật, loại bỏ khả năng hồi tưởng ngay cả những khoảng thời gian ngắn trong tương lai.

Đây chỉ là một ví dụ về cách thức, khi viết tiểu thuyết giả tưởng, người ta phải cẩn thận với những gì người ta phát minh ra. Đối với mọi lợi ích, thường luôn có một nhược điểm theo sau.

CHƯƠNG NĂM: NHỮNG CƯ DÂN LÂU ĐÀI

Không chỉ có học sinh và giáo viên sống ở trường. Hogwarts còn là nhà của nhiều người khác - và những linh hồn tồn tại nhiều thế kỷ. Trong số những người thường trú tại Hogwarts là một bộ sưu tập đầy thế giới màu sắc của nhiều cư dân.

NHỮNG CON MA CỦA HOGWARTS

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Mặc dù có những tin đồn vô căn cứ xung quanh Lều Hét, không bao giờ có người lui tới, Hogwarts là nơi trú ngụ ám ảnh nhất ở Anh (và là nơi cần đề phòng, vì có nhiều báo cáo về các hiện tượng ma quỷ / cảm giác trên những hòn đảo ẩm ướt này Bất cứ nơi nào khác trên thế giới). Lâu đài là nơi thích hợp cho ma, bởi vì những cư dân sống đối xử với những người bạn chết của họ với lòng khoan dung và ngay cả tình cảm, cho dù họ đã nghe những lời về hồi tưởng cũ như thế nào.

Mỗi Nhà của Hogwarts đều có một con ma của riêng mình. Slytherin tự hào với Bá tước Đẫm máu, người được bao phủ bởi vết máu bạc. Ít người nói về những con ma trong Nhà là Bà Xám, người có mái tóc dài và đẹp.

Nhà Hufflepuff có ma là Thầy Tu Mập, người đã bị hành quyết vì các nhà thờ lớn đã nghi ngờ về khả năng chữa trị chứng biếng ăn chỉ bằng cách nện những người nông dân bằng cây gậy, và thói quen không cẩn thận của mình khi kéo con thỏ ra khỏi cốc nước. Mặc dù một nhân vật được biết đến là tu viện trưởng, nhưng Thầy Tu Mập vẫn còn phàn nàn rằng ông ta chưa bao giờ được làm hồng y.

Nhà Gryffindor là nơi của con ma Nick-Suýt-Mất-Đầu, người khi còn sống là Ngài Nicholas de Mimsy- Porpington. Biết chút ít về nghề đánh giày, và là một phù thủy ít thành công hơn ông đã tưởng, Ngài Nicholas thường đi lang thang quanh sân của Henry VII lúc còn sống, cho đến khi ông nỗ lực một cách ngớ ngẩn để làm đẹp cho một người phụ nữ đang chờ bằng phép thuật khiến người phụ nữ này không may bị mọc ngà voi. Ngài Nicholas bị tước bỏ cây đũa phép của mình và bị hành quyết một cách vô cớ, để lại đầu của ông ta bị treo lủng lẳng bởi một ít da và các dây gân. Ông vẫn giữ một

cảm giác không thích hợp khi được xếp với những con ma thực sự không đầu.

Một con ma Hogwarts khác đáng chú ý là Myrtle Khóc nè, người đã ám nhà vệ sinh nữ không được yêu thích. Myrtle là một học sinh trường Hogwarts khi cô qua đời, và cô đã chọn để trở lại trường học vĩnh viễn, với mục đích ngắn hạn là để ám đối thủ cạnh tranh và cũng là kẻ đã bắt nạt cô, Olive Hornby. Như những thập kỷ đã trôi qua, Myrtle đã đặt tên cho mình là một con ma khốn khổ nhất trong trường học và thường được tìm thấy ẩn bên trong một trong những cái toilet và lấp đầy những khoảng không bằng những tiếng rên rỉ và tiếng rú của mình.

Cảm nghĩ của J.K. Rowling

Niềm cảm hứng cho Myrtle Khóc nè là sự xuất hiện thường xuyên của một cô gái khóc trong nhà vệ sinh tập thể, nhất là vào các bữa tiệc với những điệu nhảy của tuổi trẻ. Điều này dường như không xảy ra trong nhà vệ sinh nam, vì vậy tôi rất thích đặt Harry và Ron trong một lãnh địa không quen thuộc và khó hiểu trong tập Harry Potter và Phòng chứa Bí mật & Harry Potter và Hoàng tử lai.

Con ma giàu tưởng tượng nhất ở trường Hogwarts tất nhiên là giáo sư Binns, giáo viên bộ môn Lịch sử Pháp thuật, đã ngủ thiếp đi trước văn phòng nhân viên bị cháy trong một ngày của mình và chỉ đơn giản là đứng lên để chuẩn bị cho lớp học tiếp theo của mình, ông đã để lại cơ thể của mình ở phía sau. Có một số cuộc tranh luận về việc liệu giáo sư Binns có nhận ra mình đã chết hay không. Trong khi những bài học có khả năng ru ngủ qua bảng đen vô cùng nhàm chán khi học sinh lần đầu tiên vào học, ông ấy không phải là một giáo viên mang lại nhiều cảm hứng nhất.

Cảm hứng cho hình ảnh giáo sư Binns là một vị giáo sư đã già ở trường đại học của tôi, người đã cung cấp mọi bài giảng với đôi mắt nhắm nghiền, vừa tiến vừa lùi chút ít trên ngón chân của mình. Trong khi ông là một người thầy tuyệt vời, người đã giải đáp một lượng lớn thông tin có giá trị trong mỗi bài giảng, ông không giao thiệp với phần lớn sinh viên của mình. Giáo sư Binns chỉ biết chút ít về sinh viên còn sống của mình, và ngạc nhiên khi họ bắt đầu hỏi ông những câu hỏi.

Trong danh sách ma mới nhất mà tôi đã từng viết cho Hogwarts, tôi đưa vào bao gồm Myrtle (tên ban đầu là Wailing Wanda), giáo sư Binns, Bà Xám (được gọi là "Whispering Lady") và Bá tước Đẫm máu. Cũng có một Hiệp sĩ Đen, Cóc (để lại ngoại chất khắp phòng học) và một con ma mà tôi rất tiếc không sử dụng: tên của ông là Edmund Grubb, và những ghi chú bên cạnh tên ông nói: Đã hết giờ vào Nhà ăn. Đôi khi làm mọi người phải dừng lại một cách tức tối. Con ma béo kiểu Victoria. (Ăn quả mọng độc).

Ma được thấy rất bình thường khi ở Hogwarts và rằng thật dễ quên rằng bạn thường không nhìn thấy chúng trong thế giới của Muggle. Tất nhiên, có một lời giải thích tốt cho điều đó.

NHỮNG CON MA

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Trong thế giới của Harry Potter, một con ma là một minh chứng cho sự trong suốt, không gian ba chiều của một người phù thủy đã qua đời hoặc một pháp sư, tiếp tục tồn tại trong thế giới loài người. Muggle không thể trở lại như những bóng ma, và những phù thủy và pháp sư khôn ngoan nhất lại không muốn ra đi vĩnh viễn như thế. Đó là những người "sự nghiệp chưa hoàn thành", dù là dưới hình thức nào như nỗi sợ hãi, tội lỗi, tiếc nuối hoặc dính mắc tràn ngập vào thế giới vật chất, những người này từ chối luôn hồi để sang một dạng sống tiếp theo.

Ngay khi họ có khuôn mặt nhợt nhạt ở thế giới bên kia, ma bị giới hạn nhiều thứ trong những gì họ có thể trải nghiệm. Không có khoái cảm về thể xác nào tồn tại từ họ, kiến thức và triển vọng của họ vẫn ở mức mà nó đã đạt được khi còn sống, do đó những điều phần nộ trước đây (ví dụ như khi có một cái cổ không hoàn chỉnh) tiếp tục giữ nguyên sau nhiều thế kỷ. Vì lý do này, đa số ma có xu hướng là các vong linh nghèo. Họ đặc biệt đáng thất vọng về một chủ đề hấp dẫn hầu hết của mọi người: những bóng ma không thể quay lại để trả lời hợp lý về cái chết của họ, bởi vì họ đã chọn một thế giới cõi âm.

Ma có thể đi qua các vật thể rắn mà không gây ra thiệt hại cho bản thân hoặc vật liệu, nhưng tạo ra sự nhiễu loạn trong nước, lửa và không khí. Nhiệt độ giảm xuống trong vùng lân cận của một con ma, ảnh hưởng càng tăng lên nếu nhiều người tụ tập ở cùng một nơi. Sự xuất hiện của họ cũng có thể làm ngọn lửa biến thành màu xanh. Nếu một phần hoặc toàn bộ con ma đi qua một sinh vật sống, thì nó sẽ trải nghiệm một cảm giác đóng băng như thể chúng đã bị rơi xuống nước lạnh.

Những phù thủy và pháp sư thường dễ bị Muggle coi là hoạt động khác thường, và sẽ thấy rõ và nghe được những bóng ma, nơi một người Muggle chỉ có thể cảm thấy rằng một nơi ám ảnh lạnh lẽo hay “đáng sợ”. Những người Muggle nhấn mạnh rằng họ nhìn thấy bóng ma trong một sự tập trung hoàn hảo là hoặc a) nói dối hoặc b) các pháp sư thể hiện lộ liễu - và vi phạm một cách rõ rệt Quy chế Quốc tế về Bí mật.

Hoàn cảnh xung quanh việc Nick tại sao lại Suýt-Mất-Đầu không bao giờ được giải thích trong loạt Harry Potter, nhưng chúng không còn là một bí ẩn. Bạn sẽ tìm ra chính xác những gì đã xảy ra với con ma khổ sở (nói thẳng thường từ Nick) trong bản nhạc sau đây, được ráp từ một bản thảo ban đầu của Harry Potter và Phòng chứa Bí mật.

BẢN NHẠC CỦA NICK-SUÝT-MẮT- ĐẦU

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Đó là một sai lầm của bất kỳ phù thủy nào có thể mắc
Ai đã từng mệt mỏi và bị bắt phải chết chưa
Một sai lầm lúng túng, rồi đến nỗi kinh hoàng,
Tôi thấy mình phải đối mặt với nhát chém.

Chao ôi nhớ lại cái buổi chiều khi tôi gặp Lady Grieve
Đang đi dạo công viên vào lúc chạng vạng này!
Cô ấy là niềm tin và tôi biết làm đều rằng cô
Thời điểm tiếp, cô đã mọc ngà voi đó.

Sáng hôm sau lúc bình minh, và một khuôn mặt tàn nhẫn nhất,
Vị linh mục nói rằng đừng có khóc,
“Bạn có thể bước đến và không cần đội nón”
Và tôi biết rằng kết thúc của tôi đã gần kề.

Người đàn ông trong mặt nạ người sẽ có nhiệm vụ buồn
Trong việc chém đầu lìa khỏi cổ tôi,
Nói “Nick, nếu ông vui lòng, ông có thể lấy nó ở đâu gối,”

Và tôi quay sang để nói điều lấp bắp.

“Điều này có thể nghiêng một chút” lảm nhảm chệch bai bên tay thuận

Khi anh ta kéo rìu chém lên trong không khí,

Nhưng ôi cái lưỡi rìu cùn! Không có khác biệt gì sau khi chém,

Đầu tôi vẫn còn ở đó thôi.

Anh ta cố chém thật mạnh, anh kiệt sức, anh ngã lăn,

“Sẽ không lâu đâu”, anh ấy bảo đảm với tôi,

Nhưng nhanh thì không, và đông máu đã đông cục

Đã bốn mươi lăm tuổi tận đáy lòng.

Và vì vậy tôi đã chết, nhưng trái tim chân thành của tôi

Nó không bao giờ thấy phù hợp để rời xa tôi,

Nó vẫn tiếp tục, là kết thúc của bài hát của tôi,

Và bây giờ, hãy hoan nghênh, hay bạn sẽ làm tôi tổn thương lần nữa.

Nick-Suýt-Mất-Đầu và Myrtle Khóc nè không phải những người thường trú duy nhất tại Hogwarts. Các bức tường lâu đài được ốp bằng những bức chân dung mà chủ thể có thể di chuyển, nói chuyện và tương tác với các học sinh - bao gồm cả Bà Béo, người canh gác lối vào của tháp Gryffindor, và nhiều hiệu trưởng tiền nhiệm luôn sẵn sàng để đưa ra nhiều lời khuyên cho những người đang kế nhiệm mình.

TRANH CHÂN DUNG Ở TRƯỜNG HOGWARTS

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Những bức chân dung ở trường Hogwarts có khả năng trò chuyện và di chuyển từ khung tranh này qua khung tranh khác. Chúng hành xử theo chính cung cách của người được vẽ. Tuy nhiên, khả năng tương tác giữa những bức chân dung đó với người quan sát chúng có thể đạt đến mức độ nào vốn không phụ thuộc vào bàn tay của người họa sĩ vẽ nên chúng, mà là năng lực pháp thuật của đối tượng được dựng chân dung.

Khi một tấm chân dung được vẽ thì người họa sĩ sẽ ếm lên đó một vài bùa chú để chắc chắn rằng những đối tượng trong tranh sẽ di chuyển được theo cách thông thường. Những đối tượng trong bức chân dung có thể sử dụng được một vài câu nói yêu thích cũng như bắt chước được cách hành xử của phù thủy hay pháp sư được vẽ. Chính vì lẽ đó mà tấm chân dung của Ngài Cadogan lúc nào cũng trong trạng thái sẵn sàng thách đấu bất cứ ai và ngã ngựa liên miên cũng như tỏ ra điên điên khùng khùng – đúng y cái cách mà tay họa sĩ tội nghiệp nhìn nhận về ông ta, trong khi bức chân dung của Bà Béo vẫn còn bày tỏ tình yêu với cao lương mỹ vị, uống rượu và đi nhẹ nói khẽ cười duyên sau khi hình mẫu sống của bà ta qua đời.

Tuy nhiên, không một bức chân dung nào trong số đó có thể trò chuyện một cách cụ thể về những phương diện phức tạp hơn trong cuộc đời của họ: Họ, là những bức tranh hai chiều theo cả nghĩa đen và nghĩa bóng. Những bức tranh ấy vốn chỉ là đại diện cho các phù thủy hay pháp sư dưới con mắt nhìn của người phác họa chân dung mà thôi.

Một vài tấm chân dung pháp thuật có khả năng tương tác sâu hơn với thế giới sống. Theo truyền thống, tranh chân dung của các đời Hiệu trưởng

Hogwarts sẽ được vẽ trước khi họ qua đời. Một khi bức tranh đã hoàn thành, các thầy/cô Hiệu trưởng đương nhiệm sẽ bảo quản bức tranh lại cẩn thận và thường xuyên tìm gặp bức tranh đó trong tủ trưng của nó (nếu họ muốn) để dạy cho bức chân dung đó các hành vi ứng xử của họ cũng như truyền thụ lại các kiến thức cũng như ký ức hữu dụng mà sau này có thể được lưu truyền từ đời này qua đời khác với những người kế nhiệm.

Sự thâm sâu uyên bác ẩn trong những bức tranh chân dung của các đời Hiệu trưởng Hogwarts gần như không được ai biết đến, ngoại trừ những vị Hiệu trưởng đương nhiệm và một vài học trò chăm nghiên ra sau vài thế kỉ rằng, cái dáng điệu ngủ gà ngủ gật của những tấm chân dung trên mỗi khi có người ghé thăm văn phòng chưa chắc đã là thật.

**** Zorba the fat cat ****

(dịch từ bản gốc do chính cô Jo viết trên Pottermore)

Fanart của Robin Thompson

Có lẽ bức chân dung thẳng thắn nhất đáng để được gọi là Ngài trên bức tường của lâu đài là Ngài Cadogan, người mà Harry, Ron và Hermione gặp phải trong năm thứ ba tại trường Hogwarts. Thường thấy đuổi theo sau lưng ngựa béo của mình, Ngài Cadogan là một hiệp sĩ đầy ba hoa khoác lác, người thách thức những người qua lại để đấu nhau với bất cứ khi nào anh ta có cơ hội. Truyền thuyết kể rằng Ngài Cadogan đã điên cuồng và dũng cảm trong cuộc sống giống như khi ông ở trong bức chân dung.

NGÀI CADOGAN

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

SINH NHẬT:

Không xác định

ĐŨA PHÉP:

(Theo truyền thuyết) Gỗ cây mận gai và lông quý, chín inch, dễ kích động

NHÀ HOGWARTS:

Gryffindor

ĐIỂM ĐẶC BIỆT:

Dũng cảm và điên cuồng

QUAN HỆ:

Cha thuật sĩ, mẹ phù thủy

GIA ĐÌNH:

Ba người vợ được cho là ở cùng với anh ta, tin đồn là đã có mười bảy đứa trẻ được biết đến

Trước khi cộng đồng phù thủy bắt đầu ẩn trốn, đó không phải là một thuật sĩ sống trong cộng đồng Muggle và giữ những gì mà bây giờ chúng ta nghĩ đến giống như một công việc của Muggle.

Sir Cadogan là một trong những Kị sĩ Bàn tròn nổi tiếng, mặc dù là một người ít được biết đến, và ông đã đạt được vị trí này thông qua một tình bạn của mình với Merlin. Chắc chắn anh ta đã bị loại khỏi những tập truyện của Muggle trong truyện của Vua Arthur, nhưng các phiên bản huyền thoại của câu chuyện bao gồm Ngài Cadogan cùng với Ngài Lancelot, Ngài Bedivere

và Ngài Percivale. Những câu chuyện này tiết lộ anh ta có cái đầu nóng nảy và ngốc nghếch, và dũng cảm đến độ dại dột, nhưng khi ở một phương diện nào đó ông là lại là một người tốt bụng.

Cuộc chạm trán nổi tiếng nhất của Ngài Cadogan là với Wyvern của Wye, một con rồng khủng bố ở miền Tây. Trong cuộc gặp gỡ đầu tiên, con quái vật này đã nuốt chửng con tuấn mã của Ngài Cadogan, một nửa cây đũa phép của ông bị tan chảy cùng thanh kiếm và miếng lưỡi trai của mũ. Không thể nhìn thấy gì khi cái nón chiến binh của ông bị bay hơi do nóng chảy, Ngài Cadogan hầu như không thoát khỏi cái chết. Tuy nhiên, thay vì chạy trốn, ông lại chen vào một đồng cỏ gần đó, bắt lấy một con ngựa nhỏ, béo đang chăn thả gần đó, nhảy lên và chạy về phía con rồng Wyvern mà chẳng có gì ngoài cây đũa phép bị gãy của ông trong tay, chuẩn bị để có một cái chết dũng cảm. Con sinh vật này hạ thấp cái đầu đáng sợ của nó để nuốt chửng lấy Ngài Cadogan và toàn bộ con ngựa béo, nhưng phần đũa bị phá vỡ và không cháy ngay khi xuyên qua lưỡi của nó, và rồi bị đốt cháy trong những đám khí xông lên từ dạ dày của nó và gây ra các trận bùng nổ lớn.

Những phù thủy và thuật sĩ cao tuổi vẫn sử dụng câu nói "Tôi sẽ lấy con ngựa của Cadogan" có nghĩa là "tôi sẽ cứu vãn bằng cách tốt nhất mà tôi có thể làm từ một tình huống khó khăn nhất".

Bức chân dung của Ngài Cadogan, treo trên tầng thứ bảy của lâu đài Hogwarts, cho thấy ông ta với con ngựa non mà ông ta sẽ cưỡi nó mãi mãi (có thể hiểu được, không bao giờ thích ông ta) và mô tả chính xác về tính nóng nảy của ông, tình yêu của ông ấy đối với một thách thức liêu lĩnh và quyết tâm đánh bại kẻ thù, hãy đến nếu có thể.

CHƯƠNG SÁU: NHỮNG BÍ MẬT CỦA LÂU ĐÀI

Hogwarts đầy đầy những bí mật. Dường như trong những cuộc khám phá của Harry, mọi cửa khóa và lớp học trống rỗng đều che giấu một đồ vật huyền diệu hiếm hoi hay quái vật đáng sợ. Hãy bắt đầu với một trong những vật thể hấp dẫn nhất nhưng có khả năng tàn phá ẩn chứa trong các khu vực tòa lâu đài: Chiếc gương Áo ảnh.

CHIẾC GƯƠNG ẢO ẢNH

ĐƯỢC VIẾT BỞI J. K. ROWLING

Trường Hogwarts luôn đầy rẫy những bí mật. Qua các cuộc “thám hiểm” của Harry thì có vẻ như sau mỗi cánh cửa cấm hay trong một lớp học trống luôn ẩn chứa một thứ đồ ma pháp hiểm hay một loại quái vật đáng sợ nào đó. Chúng ta hãy bắt đầu khám phá một trong những thứ đầy cám dỗ nhưng lại tiềm tàng khả năng phá hoại nhất mà đã được giấu sâu trong lòng đất: Chiếc Gương Ảo Ảnh.

Chiếc Gương Ảo Ảnh là một cổ vật. Chẳng thể biết được ai là người tạo ra nó, hay tại sao nó lại có mặt ở trường Hogwarts. Có rất nhiều những tạo vật thú vị đã được vô số các giáo sư rình về từ những chuyến phiêu lưu của họ, chiếc gương này có thể vì thế mà đã đến được tòa lâu đài theo một cách rất thông thường, như là vì một giáo sư nọ biết cách chiếc gương vận hành và bị nó cuốn hút, mà cũng có thể là vị ấy chẳng hề hiểu biết gì nên mang nó về để hỏi ý các đồng nghiệp.

Chiếc Gương là một trong những đồ vật ma pháp (dường như) được tạo ra với mục đích “vui là chính” (nhưng với thiện tâm hay tà tâm thì còn tùy cách nghĩ của mỗi người), vì dù là nó cho chúng ta thấy được nhiều thứ hơn là một chiếc gương bình thường, Chiếc Gương này thú vị nhiều hơn là hữu dụng. Chỉ sau khi cụ Dumbledore chỉnh sửa một vài cấu trúc quan trọng thì chiếc gương này (đã bị lãng phí hơn cả một thế kỷ hay khoảng đó trong Phòng Cần Thiết trước khi cụ mang nó ra để sử dụng) trở nên một nơi giấu đồ cực đỉnh, và cũng là bài kiểm tra cuối cùng cho sự trong sạch của trái tim.

Dòng chữ được chạm khắc trên gương phải đọc ngược từ sau ra trước thì mới hiểu được mục đích thật sự của nó:

‘Erised stra ehru oyt ube cafru oyt on wohsi’ = ‘I show not your face but your heart’s desire’

Cụ Albus Dumbledore, người đã tìm ra nó khi bị giấu đi, đã đặt nó trở lại nơi mà cụ tìm thấy nó sau khi đạt được mục đích của bản thân trong tập Hòn Đá Phù Thủy. Vì thế mà chúng ta có thể khẳng định được rằng chiếc gương đã bị phá hủy chung với tất cả những đồ vật trong Phòng Cần Thiết trong Cuộc Chiến tại Hogwarts.

Vài dòng suy nghĩ của J.K. Rowling

Những lời cụ Dumbledore cảnh báo Harry khi hai người bàn về việc Chiếc Gương Ảo Ảnh cũng là những gì mà tôi suy nghĩ. ‘Hãy theo đuổi giấc mơ’ là một rất khuyên đúng và tốt, nhưng cũng sẽ đến lúc mà việc đeo bám những giấc mơ trở nên vô dụng và thậm chí chỉ tổn hại đến sức khỏe. Cụ Dumbledore biết rằng cuộc đời này cứ thế mà trôi qua trước mặt bạn trong khi bạn còn đang mãi mê theo đuổi một ước nguyện mà sẽ không đời nào – hay chẳng có thể nào – được đáp ứng. Ước muốn sâu thẳm nhất của Harry là thứ mà không-thể-thực-hiện: sự trở lại của cha mẹ nó. Đúng là biết nó đang đau khổ trong vô vọng vì sự thiếu thốn gia đình, nhưng cụ Dumbledore cũng biết rằng việc chỉ ngồi đó mà nhìn theo những hình ảnh của một thứ mà nó chẳng thể nào có được, chỉ có thể làm tổn thương Harry mà thôi. Chiếc gương đúng thật là khó cưỡng và đầy mê hoặc, nhưng nó không nhất thiết là mang lại được hạnh phúc.

Trích Chương 6: Những Bí Mật Của Tòa Lâu Đài - Cuốn “Hogwarts – Bản Hướng Dẫn (Không) Hoàn Chính Và (Không) Hoàn Hảo”

Dịch: -AuroA-

Ảnh gốc: Pottermore

Cụ Dumbledore có thể đã che giấu những gì mà ông thực sự nhìn thấy khi nhìn vào Gương Áo ảnh, nhưng Hiệu trưởng đã không che giấu mọi ký ức của mình được. Qua nhiều năm, cái Tường ký rất mạnh mẽ trong văn phòng của hiệu trưởng đã được sử dụng để cho Harry khám phá quá khứ bí ẩn của Tom Riddle, lịch sử khủng khiếp của gia đình Crouch, và sai lầm lớn nhất của Slughorn. Giống như nhiều đồ vật có giá trị trong văn phòng của Hiệu trưởng, một cái Tường ký rất khó để sử dụng.

CÁI TƯỜNG KÝ (PENSIEVE)

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Tường Ký là một cái chậu rộng và nông, làm bằng kim loại hoặc đá, thường được trang trí hoặc chạm trổ tinh xảo với đá quý, chứa đựng pháp thuật cao cường và phức tạp. Tường Ký rất hiếm, vì chỉ những pháp sư rất giỏi từng dùng đến nó, và cũng bởi đa số phù thủy e ngại làm điều đó.

Những nguy hiểm mà cái Tường Ký gây ra liên quan tới sức mạnh của nó đối với ký ức hoặc suy nghĩ. Tường Ký được tạo ra để tái hiện ký ức, khiến cho chúng trở nên sống động với đầy đủ các chi tiết được lưu giữ trong tiềm thức một cách đáng tin cậy, như một khung cảnh thật mà chủ nhân của nó, hoặc (nguy hiểm từ đây mà ra) một bên thứ hai, có thể bước vào và đi vòng vòng quan sát mọi thứ. Vì vậy mà hiển nhiên, những phù thủy có điều phải che giấu, xấu hổ với quá khứ, thích giữ bí mật về bản thân hay khứ khứ nỗi niềm riêng tư của mình sẽ phải hết sức cảnh giác đối với một đồ vật như cái Tường Ký.

Khó hơn cả phép tái hiện ký ức là việc sử dụng Tường Ký để kiểm tra và sắp xếp lại suy nghĩ và ý tưởng, rất ít phù thủy có thể làm được điều đó. Albus Dumbledore từng dùng Tường Ký của Hogwarts theo cách này, chẳng hạn như trong Chương Ba Mười cuốn Harry Potter và Chiếc Cốc Lửa, khi thầy thêm ý nghĩ vào chiếc Tường Ký và mặt Harry biến thành mặt Snape. Ở đây, Dumbledore đang gợi nhắc chính mình về mối quan hệ ngầm giữa Snape và Harry (rằng Snape đã yêu mẹ Harry, và giờ đang vì lương tâm mà buộc phải bảo vệ cậu bé, mặc dù với một niềm ác cảm sâu sắc).

Theo truyền thống, Tường Ký của một ai đó, cũng giống như đũa phép, thường được chôn cùng với họ khi chết, bởi nó cũng được xem như một vật phẩm mang đậm tính cá nhân. Tất cả ý nghĩ và ký ức còn lại trong chiếc

Tường Ký cũng nằm lại với chủ nhân của chúng, trừ phi họ có di nguyện khác đi. Tuy nhiên, cái Tường Ký của Hogwarts chẳng thuộc về cá nhân nào ngoài chính ngôi trường. Nó đã được lưu truyền qua nhiều đời Hiệu Trưởng, những người đã để lại trong đó kinh nghiệm cuộc đời mình dưới dạng ký ức. Điều này tạo ra một thư viện vô giá cũng như nguồn tham khảo quý báu đối với vị Hiệu Trưởng đương nhiệm.

Tường Ký của Hogwarts được làm bằng đá và chạm trổ lộng lẫy, trong có khắc cổ ngữ Rune theo kiểu Saxon như một dấu tích của thời cổ đại từ trước cả khi ngôi trường thành lập. Theo một huyền thoại (không căn cứ) thì bốn nhà sáng lập đã phát hiện ra cái Tường Ký được chôn phân nửa trên mặt đất tại chính nơi họ quyết định xây dựng toà lâu đài.

Cái tên 'Pensieve' được tạo ra từ từ đồng âm 'pensive', có nghĩa là trầm ngâm suy nghĩ thấu đáo và sâu sắc; nhưng đồng thời cũng là một phép chơi chữ. Phần 'sieve' (dụng cụ để sàng, rây) gợi nhắc đến chức năng chọn lọc và lưu giữ những điều ý nghĩa từ một mớ suy nghĩ và ký ức hỗn độn.

--- LL Dịch từ [Pottermore](#)

Nếu bạn muốn khám phá lâu đài mãi mãi, bạn sẽ cần phải nắm giữ thông tin của Hòn đá Phù thủy. Trước khi nó bị phá hủy, rõ ràng rồi. Nhưng bạn có biết rằng hòn đá này có một lịch sử ở bên ngoài thế giới phù thủy không?

HÒN ĐÁ PHÙ THỦY

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Tôi đã không phát minh ra khái niệm Hòn đá Phù thủy, đó là một chất liệu huyền thoại đã từng được cho là có thật, và là mục tiêu thực sự của giả kim thuật.

Các thuộc tính của Hòn đá Phù thủy "của tôi" phù hợp với hầu hết các thuộc tính mà người xưa đã gán cho nó. Đá được cho là phép biến từ các kim loại hóa thành vàng, và cũng để điều chế thuốc Trường sinh Bất tử, có thể làm cho bạn không bao giờ chết. Các nhà giả kim thuật "chính hãng" - những tiền thân của các nhà hóa học và vật lý - chẳng hạn như Ngài Isaac Newton (có thật) và Nicolas Flamel, đã tìm kiếm, đôi khi phải qua đời, để khám phá bí mật của sự sáng tạo của nó.

Hòn Đá được mô tả khác nhau như màu đỏ và trắng xuất hiện trong nhiều văn bản cũ. Những màu này rất quan trọng trong hầu hết các tường thuật của thuật giả kim, và thường được hiểu là có ý nghĩa tượng trưng.

Hòn Đá Phù thủy không phải là tác phẩm bí ẩn duy nhất xuất hiện trước Harry trong khung giờ cần thiết của nó. Thanh gươm của Gryffindor được làm bằng đá cẩm thạch và khảm bằng ngọc bích, và được sở hữu một lần bởi nhà sáng lập Godric Gryffindor của Hogwarts. Sự xuất hiện của thanh gươm làm dịu đi những nghi ngờ của Harry về việc nó có phải thực sự là một Gryffindor đúng nghĩa hay không - cụ Dumbledore đã chỉ ra, "Phải là một Gryffindor đúng nghĩa mới có thể kéo nó ra khỏi Mũ, Harry à."

THANH GŨƠM GRYFFINDOR: CHUYỆN CHƯA KỂ ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K.ROWLING

Thanh gươm Gryffindor đã được chế tác từ hơn một nghìn năm trước bởi yêu tinh — những tay thợ rèn lành nghề nhất của giới pháp thuật. Vì vậy, nó là một thanh gươm được phù phép. Được rèn đúc từ bạc nguyên chất, thanh gươm còn được gắn hồng ngọc, loại đá quý đại diện cho nhà Gryffindor trong đồng hồ tính điểm Nhà ở Hogwarts, còn tên người sở hữu thanh gươm, Godric Gryffindor, được khắc bên dưới chuôi gươm.

Chiếc gươm được tạo tác qua bàn tay của Ragnuk Đệ Nhất, tên thợ rèn giỏi nhất và được xem là vua của giới yêu tinh (trong văn hoá yêu tinh, kẻ thống trị không phải là kẻ làm ít nhất, mà là kẻ có tay nghề cao nhất), thể theo yêu cầu của ngài Godric Gryffindor. Khi gươm được rèn xong, do quá ham muốn có được nó trong tay, Ragnuk đã giả vờ loan báo rằng Gryffindor đã đánh cắp thanh gươm quý báu từ lão và sai bọn lâu la dưới quyền đi cướp lại.

Godric Gryffindor đã tự vệ bằng đũa phép, nhưng ngài không xuống tay với bọn yêu tinh. Thay vào đó, ngài yểm bùa bắt chúng quay về truyền đạt với Ragnuk một lời cảnh cáo, rằng nếu hãn còn tiếp tục tìm cách chiếm đoạt thanh gươm lần nữa, ngài sẽ dùng chính nó để trừng phạt tất cả bọn chúng.

Lão yêu tinh chúa khiếp sợ trước lời răn đe ấy nên đã chấp nhận để Gryffindor toàn quyền sở hữu thanh gươm, nhưng đến cuối đời, lão ta vẫn không hề chấp nhận rằng thanh gươm không phải là của mình. Và sự việc này chính là nguồn cơn của tin đồn nhảm, rằng ngài Gryffindor là kẻ cắp, lan truyền khắp trong cộng đồng yêu tinh cho đến tận ngày nay.

Câu trả lời cho thắc mắc thường gặp, là tại sao một pháp sư lại cần đến gươm trong khi đã có đũa phép, thực ra lại vô cùng đơn giản. Vào cái thời mà Đạo luật Bí mật vẫn còn chưa được ban hành, khi các pháp sư còn sống hoà mình với thế giới Muggle một cách tự do, họ vẫn dùng kiếm gươm để bảo vệ bản thân, nhiều như đũa phép vậy. Trên thực tế, hành vi sử dụng đũa phép để đấu với gươm còn bị xem là hèn hạ và thiếu quân tử (nhưng không có nghĩa là điều này chưa từng xảy ra). Nhiều pháp sư tài năng cũng là những tay kiếm cừ khôi, trong đó có cả ngài Gryffindor.

Trong truyền thuyết dân gian từng xuất hiện vô vàn những thanh gươm pháp thuật. Thanh gươm Nuadu, một trong bốn bảo vật của bộ tộc Tuatha Dé Danann*, là vũ khí bất khả chiến bại một khi nó được tuốt ra. Thanh gươm Gryffindor lại có điểm giống với thanh Excalibur huyền thoại, chỉ có thể được rút ra từ tảng đá bởi đúng một vị vua chân chính. Ý tưởng "chỉ kẻ xứng đáng mới có thể cầm thanh gươm" đã được đưa vào chi tiết bảo vật của Gryffindor sẽ chỉ được rút bởi bàn tay của những Gryffindor xứng đáng.

Cảm nghĩ của J.K.Rowling

Trong tập truyện Harry Potter và Bảo bối Tử thần, chi tiết Harry phải lặn xuống lòng hồ nước lạnh giá để nhặt lấy thanh gươm Gryffindor chính là một hình ảnh ẩn dụ sâu xa hơn của thanh Excalibur, vì trong một vài dị bản khác của thần thoại về vua Arthur, thanh Excalibur được Tiên nữ hồ Avalon trao cho ngài, và khi ngài băng hà, thanh gươm lại được trao trả về nơi ấy.

Ở thế giới phù thủy, không cần thiết phải có một vật nào đó trong tay mới được coi là chủ sở hữu của nó. Điều này được áp dụng đối với thanh gươm Gryffindor và ba món Bảo bối Tử thần.

Tôi rất hiếu kỳ muốn biết chuyện gì sẽ xảy ra khi những quan điểm văn hoá xung đột với nhau. Trong bộ truyện Harry Potter, kẻ thống trị loài yêu tinh cho rằng những món đồ do yêu tinh chế tác sẽ vĩnh viễn là của chúng, mặc dù có một số món được phù thủy hoặc pháp sư chi một lượng vàng để đặt hàng sở hữu. Giới phù thủy, cũng như Muggle, thì lại cho rằng một khi họ đã chi tiền để mua một vật nào đó, thì đồ vật này sẽ thuộc quyền sở hữu của họ và có thể được lưu truyền qua các đời hậu duệ hay người thừa kế một cách hợp pháp. Đây là một sự va chạm về mặt giá trị mà không thể tìm ra giải pháp, bởi cách nhìn nhận cái gì là đúng của hai bên hoàn toàn khác nhau. Chính vì vậy, Harry đã cảm thấy vô cùng khó khăn khi Griphook ra giá thanh gươm Gryffindor để đổi lấy sự giúp đỡ của hắn.

----- Chú giải của Zorba the fat cat -----

*Tuatha dé Danann (Tạm dịch: Bộ lạc/người của Nữ thần Danu) là một bộ lạc có sức mạnh siêu nhiên trong thần thoại của người Ireland. Họ thường được coi là đại diện cho các vị thần của Ireland thời tiền - Thiên Chúa Giáo.

** Zorba the fat cat ** (dịch và đăng).

Có lẽ cái huyền bí lâu đời nhất của Hogwarts là những bí mật bên trong Phòng chứa Bí mật, một khu vực ẩn của trường được tạo ra bởi người sáng lập đầy tham vọng của Hogwarts là Salazar Slytherin. Khi cuốn nhật ký bí ẩn của Tom Riddle đã dẫn Harry khám phá vào những bí mật đen tối của Phòng chứa trong năm thứ hai, huyền thoại lại bị đánh thức một lần nữa. Mặc dù một số ít đã thực sự bước vào khoang ngầm, sự tồn tại của nó đã không được giữ bí mật hoàn toàn - dù sao, ai đó đã phải thích nghi với lối vào ẩn này sau khi trường quyết định xây một phòng tắm trên nó.

PHÒNG CHỨA BÍ MẬT

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Phòng ngầm bí mật được tạo ra bởi Salazar Slytherin mà không ai trong số ba người sáng lập trường Hogwarts còn lại biết. Căn phòng này, trong nhiều thế kỷ, được cho là một huyền thoại; Tuy nhiên, thực tế là những tin đồn về sự tồn tại của nó đã tồn tại lâu như vậy cho thấy rằng Slytherin đã nói về sự sáng tạo của mình và người khác tin tưởng anh ta, hoặc người nào đó đã được cho phép, bởi anh ta, để có thể vào căn phòng.

Không có nghi ngờ gì rằng bất cứ ai trong bốn thành viên sáng lập đã tìm cách để đóng dấu nhãn hiệu riêng của mình trong trường phù thủy và ma thuật mà họ dự định sẽ là tốt nhất trên thế giới. Điều đó đã được đồng ý rằng mỗi người sẽ xây dựng nhà riêng và phòng sinh hoạt của họ, ví dụ, việc lựa chọn vị trí của các phòng chung và ký túc xá. Tuy nhiên, chỉ Slytherin đã đi xa hơn, và xây dựng thứ có hiệu lực cá nhân, trụ sở bí mật cá nhân trong trường học, chỉ có thể tự mình hoặc những người mà ông cho phép vào.

Có lẽ, khi ông bắt đầu xây dựng phòng, Slytherin muốn có nhiều hơn một căn, thứ mà trong đó ông có thể hướng dẫn học sinh của mình sử dụng phép thuật mà ba người sáng lập khác có thể không chấp nhận (bất đồng nổi lên xung quanh việc giảng dạy về nghệ thuật hắc ám). Tuy nhiên, rất rõ ràng bởi cách trang trí của căn phòng rằng trong thời gian Slytherin hoàn thành nó, ông đã phát triển những ý tưởng vĩ đại mang tầm quan trọng của mình đến cho trường. Không người sáng lập nào khác để lại một bức tượng khổng lồ của mình hoặc đem biểu tượng của quyền lực cá nhân của mình đặt lên những nơi họ tạo ra (những con rắn chạm khắc xung Phòng chứa bí mật là một tham chiếu đến quyền hạn của Slytherin như một Xà khẩu).

Điều chắc chắn là trong khoảng thời gian Slytherin buộc phải ra khỏi trường bởi ba người sáng lập khác, ông đã quyết định rằng từ nay về sau, căn phòng ông đã xây dựng sẽ là hang ổ của một con quái vật mà chỉ một mình – hoặc con cháu của mình – có thể để kiểm soát: Basilisk. Hơn nữa, chỉ có một Xà khẩu mới có thể vào trong Phòng. Ông biết điều đó sẽ giữ tất cả ba người sáng lập và mọi thành viên khác của đội ngũ nhân viên trường không thể xâm nhập căn phòng.

Sự tồn tại của Phòng đã được biết đến bởi hậu duệ của Slytherin và những người mà họ đã chọn để chia sẻ thông tin. Vì vậy, các tin đồn kéo dài qua nhiều thế kỷ.

Có bằng chứng rõ ràng rằng Phòng đã mở ra nhiều hơn một lần giữa cái chết của Slytherin và lần Tom Riddle vào Phòng trong thế kỷ XX. Khi lần đầu tiên được tạo ra, Phòng đã được mở ra thông qua một cửa sập đã được che dấu và một loạt các đường hầm huyền diệu khác. Tuy nhiên, khi hệ thống ống nước Hogwarts ‘trở thành phức tạp hơn trong thế kỷ XVIII, lối vào Phòng đã bị đe dọa, được đặt trên ông thong nước của phòng tắm được đề xuất. Sự có mặt tại trường vào thời điểm của một học sinh, Corvinus Gaunt – hậu duệ trực tiếp của nhà Slytherin, và tiền đề của Tom Riddle – giải thích làm thế nào các cửa sập đơn giản đã được bảo vệ bí mật, vì vậy mà những người biết cách vẫn có thể truy cập vào lối vào Phòng ngay cả sau khi đường ống dẫn nước mới lạ đã được đặt trên ống nước của nó.

Mọi người nói nhỏ rằng một con quái vật sống ở vực sâu của lâu đài cũng là điều thường thấy trong nhiều thế kỷ. Một lần nữa, điều này là do những người có thể nghe và nói chuyện với nó không phải lúc nào cũng kín đáo như họ có thể có được: gia đình Gaunt không thể cưỡng lại việc khoe khoang kiến thức của họ. Khi không ai có thể nghe thấy những sinh vật trượt dưới sàn hay, sau này, thông qua hệ thống ống nước, họ không có nhiều tín hữu, và không bất cứ ai, cho đến khi Riddle dám giải thoát những con quái vật ra lâu đài.

Hiệu trưởng kế nhiệm và phó hiệu trưởng, chưa kể đến một số nhà sử học, đã tìm kiếm lâu dài kỹ lưỡng nhiều lần qua các thế kỷ, mỗi lần kết luận rằng căn phòng là một huyền thoại. Lý do cho sự thất bại của họ rất đơn giản: không ai trong số họ là một Xà khấu.

Vì vậy, bạn đã có nó: nó không phải là một tour du lịch có hướng dẫn viên, cũng không phải là hoàn toàn hoàn chỉnh, nhưng bây giờ bạn đã biết được một vài bí mật của trường học phù thủy nổi tiếng. Chúng tôi đã để lại cho bạn những lời khuyên nhỏ nhất này: hãy cẩn thận khi sử dụng cái Xoay Thời gian, ngừng tìm kiếm Phòng chứa bí mật - trừ khi bạn là một Xà khẩu - và đừng nán lại quá lâu trước chiếc Gương Ảo ảnh.

Chúng tôi hy vọng bạn đã thưởng thức bộ sưu tập văn chương của J.K. Rowling, được trình bày bởi Pottermore.

Các ấn phẩm kỹ thuật số cũng do Pottermore xuất bản

Harry Potter và Hòn đá phù thủy

Harry Potter và Phòng chứa Bí mật

Harry Potter và Tên tù nhân Ngục Azkaban

Harry Potter và Chiếc cốc Lửa

Harry Potter và Hội Phượng hoàng

Harry Potter và Hoàng tử Lai

Harry Potter và Bảo bối Tử thần

Harry Potter và Đứa trẻ bị Nguyền rủa Phần Một và Hai

Dựa trên một câu chuyện mới của J.K. Rowling, John Tiffany và Jack Thorne

Một vở kịch mới của Jack Thorne

Truyện ngắn của Hogwarts về chủ nghĩa anh hùng, khó khăn và những sở thích nguy hiểm

Câu chuyện ngắn từ Hogwarts về Quyền lực, Chính trị và Những yêu tinh gây phiền toái

Hogwarts: Một hướng dẫn không đầy đủ và không đáng tin cậy

Pottermore

from J.K. Rowling

© J.K. Rowling / Pottermore Ltd. 7/2014

Pottermore™

from J.K. Rowling

Khám phá nhiều hơn

Thế giới Pháp thuật của J.K. Rowling ...

Truy cập www.pottermore.com, nơi bạn có thể tham dự Lễ Phân loại cho riêng bạn, tác phẩm mới độc quyền của J.K. Rowling và tất cả các tin tức mới nhất và các tính năng từ thế giới Pháp thuật đang chờ đợi.

Pottermore, công ty xuất bản kỹ thuật số, thương mại điện tử, giải trí và tin tức từ J.K. Rowling, là nhà xuất bản số hóa toàn cầu của Harry Potter và J.K. Rowling của Thế giới Pháp thuật. Là Trung tâm Kỹ thuật số của Thế giới Pháp thuật J.K. Rowling, pottermore.com được dành để mở khóa sức mạnh của trí tưởng tượng. Nó cung cấp tin tức, các tính năng, và các bài viết cũng như các văn bản mới mà trước đây chưa được phát hành bởi J.K. Rowling.

Tất cả các quyền được bảo lưu; Không có phần nào của ấn bản này có thể được sao chép hoặc truyền bằng bất kỳ phương tiện, điện tử, cơ khí, sao chụp hoặc bằng cách khác mà không có sự cho phép trước của nhà xuất bản

Ấn bản lần đầu tiên được xuất bản bởi Pottermore Limited năm 2016

Văn bản © J.K. Rowling

Thiết kế bìa và minh hoạ nội thất bởi MinaLima © Pottermore Limited

Các nhân vật Harry Potter, tên và các chỉ dẫn có liên quan là các nhãn hiệu của và © Warner Bros. Entertainment Inc.

THẾ GIỚI PHÁP THUẬT CỦA J.K. ROWLING TM J.K. Rowling và Warner Bros.

Entertainment Inc.

Quyền Thương hiệu của tác giả đã được khẳng định

ISBN 978-1-78110-627-3